

Unitatea tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

MOMENT IMPORTANT IN DEZVOLTAREA RAPORTURILOR
DE PRIETENIE ȘI COLABORARE DINTRE ROMÂNIA ȘI GRECIA

VIZITA OFICIALĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ A PRIMULUI MINISTRU AL REPUBLICII ELENE, ANDREAS PAPANDEU Începerea convorbirilor oficiale între președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru al Republicii Elene, Andreas Papandreu

La Palatul Consiliului de Stat au început, marți, 2 noiembrie, convorbirile oficiale între președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și primul ministru al Republicii Elene, Andreas Papandreu.

La convorbiri participă: Din partea română — Constantin Dăscălescu, prim-ministru al guvernului, Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gheorghe Petrescu, viceprim-ministru al guvernului, Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe, Vasile Pungan, ministru secretar de stat, consilier al președintelui Republicii, Constantin Mitea, consilier al președintelui Republicii, Ion Niclescu, prim-adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor, Ion Stanciu, adjunct al ministrului comerțului exterior și cooperării economice internaționale, Ion Brad, ambasadorul țării noastre la Atena, Romulus Neagu, director al Ministerului Afacerilor Externe.

Din partea elenă — Iannis Pottakis, ministru suplimentar al economiei naționale, Dimitris Marudas, ministru adjunct pentru presă și informații la președinția guvernului, Karolos Papoulias, ministru adjunct, în Ministerul Afacerilor Externe, Costas Arlatis, ministru adjunct în Ministerul Transporturilor, Michel Cottakis, ambasadorul Greciei la București, Georges Michel Marazakis, director în Ministerul Afacerilor Externe, Christos Mahrissas, director general al cabinetului diplomatic al primului ministru, Yannis Papanicolau, consilier economic al primului ministru, Angela Kokkolia, director al cabinetului primului ministru, Elie Clias, consilier la Ambasada Greciei la București.

În timpul convorbirilor, s-a subliniat că vizita primului ministru al Republicii Elene este o nouă expresie a bunelor relații dintre țările și popoarele noastre, o ilustrare a dorinței comune de a găsi noi căi și posibilități de dezvoltare, în continuare, pe multiple planuri, a tradiționalelor raporturi româno-elene. A fost exprimată convin-

gerea că vizita se va înscrie, prin rezultatele sale, ca un nou moment însemnat în întărirea prieteniei și colaborării dintre Republica Socialistă România și Republica Elenă, dintre poporul român și poporul elen.

Cu încrederea că înțelegerea la care se va ajunge vor deschide noi perspective relațiilor dintre România și Grecia, președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru Andreas Papandreu au început convorbirile oficiale, care prilejuiesc o analiză cuprinzătoare a stadiului colaborării dintre cele două țări, precum și un larg schimb de păreri în probleme actuale ale vieții politice internaționale.

În acest cadru, s-au evocat cu satisfacție relațiile tradiționale româno-grecesci, de strânsă prietenie, conlucrare și intrajutorare, în lupta comună pentru independență și o viață liberă, relații care au cunoscut, în ultimii ani, o evoluție mereu ascendentă și rodnică. Au fost evidențiate, în acest sens, progresele importante înregistrate în cooperarea economică, tehnico-stiințifică, precum și în sfera schimburilor comerciale. Totodată, s-a apreciat că rezultatele obținute, ca și potențialul economic în continuă creștere al celor două țări, creează premise favorabile pentru o dezvoltare și mai intensă a colaborării româno-elene. A fost afirmată dorința comună de a se pune cât mai bine în valoare posibilitățile existente, în vederea extinderii cooperării și specializării în producție, intensificării și

diversificării legăturilor comerciale, echilibrante, la un nivel cât mai înalt, amplificării raporturilor de colaborare pe tărîmul culturii, științei și în alte domenii de activitate.

Președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru Andreas Papandreu au stabilit ca membrii celor două delegații să examineze împreună căile și modalitățile concrete de transpunere în viață a înțelegerilor convenite la nivel înalt privind dezvoltarea mai susținută a colaborării româno-elene.

S-a considerat că promovarea largă a relațiilor româno-elene este în interesul celor două țări și popoare, al progresului și prosperității lor, al cauzei păcii, înțelegerii și colaborării în Bal-

Întâlnirea dintre președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru al Republicii Elene, Andreas Papandreu

Președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, s-a întâlnit, marți după-amiază, cu primul ministru al Republicii Elene, Andreas Papandreu.

Cu acest prilej, șeful statului român a salutat cu cordialitate pe primul ministru grec, urîndu-i un călduros bun venit la București. Președintele Nicolae Ceaușescu și-a exprimat satisfacția de a se reintîlni cu premierul Andreas Papandreu, manifestîndu-și convingerea că vizita sa în România, convorbirile pe care le vor avea vor contribui la extinderea și aprofundarea conlucrării dintre Republica Socialistă România și Republica Elenă, atât pe plan bilateral, cât și în sfera vieții internaționale, corespunzător dorințelor noastre și aspirațiilor lor de colaborare și pace în Balcani, în Europa și în întreaga lume.

La rîndul său, primul ministru grec a adresat calde mulțumiri pentru invitația de a vizita România, pentru ospitalitatea cu care a fost întîmpinat. În același timp, premierul Andreas Papandreu a arătat că este deosebit de bucurat de a se întîlni din nou cu președintele Nicolae Ceaușescu, de a continua dialogul tradițional și prietenesc româno-elen, la nivel înalt, afirmîndu-și încrederea că actualele convorbiri vor da, prin rezultatele lor, un nou impuls colaborării fructuoase, pe cele mai diverse planuri, dintre țările și popoarele noastre.

tele Nicolae Ceaușescu și primul ministru Andreas Papandreu a prilejuit un prim schimb

de vederi, premegătorul convorbirilor oficiale, în probleme de interes comun.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură cordialitate și prietenie.

IN PAGINA
A III-A
Dineu oficial
oferit
de președintele
Nicolae Ceaușescu
în onoarea
primului ministru
al Republicii Elene,
Andreas
Papandreu
Toastul președintelui
NICOLAE CEAUȘESCU
Toastul primului ministru
ANDREAS PAPANDEU

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
DECRET
pentru convocarea Marii Adunări Naționale
In temeiul articolului 14 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretă:
ARTICOL UNIC. — Se convoacă Marea Adunare Națională în a șasea sesiune a celei de-a opta legislaturi în ziua de 12 noiembrie 1982, ora 18.
NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

CARNET ELECTORAL
COORDONATELE ORAȘULUI DE MÎINE

De cum scapi din chinga strîmă a Codrului Vlăsiei și se deschide eșchii panoramă Răcarilor, Străbășii, Tărășeni, recunosc după grămizile de varză, cartofi, ceapă și gutui, orînduite în stive ari în coșulețe de răchită în fața porților ca într-o piață fără sfîrșit și fără cumpărători. Prin Eldana intri în Răcari, comuna orînduită și bine gospodărită, cu statutul său de viitor centru agroindustrial și te întrebi, cu firească mirare, ce-i trebuie acestei așezări, de lângă fosta Cetate de acasă a Țării Românești, ca să se poată număra printre urbele țării. Nu, nu-i trebuie nimic, întrucît unitățile industriale și agricole de aici, școlile și liceele, cooperativele agricole de producție, examinările de cultură, blocurile de locuit, bogata sa zestre edificată, dar mai ales casele oamenilor, case de buni gospodari, ce-și ascund fala și splendoarea în dosul galeriilor de vișe de vie, îi dau dreptul să aspire la demnitatea de oraș, în sensul cel mai clar. Dar, deocamdată Răcari este doar o comună, e adănată o comună mare și frumoasă, cu un puternic potențial economic, cu o viață spirituală aparte. Acum, cînd ateam să-l revăd în pragul acestei toamne țirzii, un aer de litră mi se părea că plutește dinpre cîmpie înspre centrul Răcarilor. Toată recolta acestui an, recoltă bună, poate cea mai bună din ultimii zece de ani, a fost strînsă la timp și pusă la adăpost în hambare. Nimic n-a mai rămas de mult pe cîmp. Avem să-mi adăpostim de hîrnicia oamenilor acestor locuri încă în biroul tineri primarșe Zoia Necula, care, neobosită, și-a petrecut vara, apoi toamna, la cîmp, în mijlocul oamenilor, îndemîndu-i ca roada acestei toamne bogate să fie pusă la adăpost, ferită de orice pierdere. O femeie înărd, cu aburul înărd de vînturile ce bat în cîmpie, ară de dopoarea verii, conduce cu pricepere și curaj, cu tenacitate și blîndețe, iar la nevoie cu asprimea cuvenită, destinele acestei așezări cu aproape 9 000 de suflete, înscrisă definitiv pe coordonatele noi ale civilizației socialiste. Ce va fi Răcarii de mîine ateam să văd așternut în simboluri geometrice din ipsos pe macheta vînturilor pentru civic al vînturilor eraș, iar nume-

Înfățișare cu totul nouă, o gospodărie frumoasă primestă în preajma unei sărbători. Unități economice, cu o pondere însemnată în economia județului Dimbovița, cum sînt Cooperativa Metalica, cu numeroase sectoare de producție, unități ale S.M.A., cele două cooperative agricole de producție din Răcari și Colacul, liceul agroindustrial, cele cinci școli generale, complexul de berbecuși cu peste 13 000 de capete etc au scos Răcarii definitiv din rîndul localităților unde nu se întîmplă nimic, dar unde pulsează o intensă viață economică, socială și culturală. Lucrările de toamnă s-au terminat cu bine înainte de termenele stabilite. Oamenii au avut răgazul necesar să-și facă arăturile și semănturile pe cele 680 de hectare, să-și pună vîntul în butoi și legumele în cîmări, să facă nunți feciorilor și fetelor de măritat. Ei și-au orînduit astfel vremea, începînd din primăvară, încît au putut să semene la timp, să întretină culturile, să-și culeagă roadele, dar, în același timp, au găsit vreme să dea o mîna de ajutor la construcția celor 25 de apartamente, la executarea lucrărilor de canalizare pe o lungime de 3 kilometri, să pietruiască drumul Răcari — Colacul, să execute lucrări de modernizare a sectorului zootehnic, să asfalteze trotuare, să planteze arbori și arbuști ornamentali, și sute de mii de flori, să cultive ultima palmă de pămînt, să crească vite. Acum, cînd totuși e bine orînduit și țarna poate să vină, Răcarii, oamenii de aici se pregătesc să-și aleagă reprezentanții în consiliul popular, în forțele democrației noastre

ALEXANDRU IANCU
(Continuare în pag. a V-a)

Din cronica întrecerii

NOI ȘI SEMNIFICATIVE REALIZĂRI ALE OAMENILOR MUNCII GALĂȚENI

În întîmpinarea Conferinței Naționale a partidului, nomenclurii muncii din economia județului Galați înscriu noi și semnificative realizări pe graficul întrecerii socialiste. Astfel, peste 40 unități economice gălățene au pășit în penultima lună a anului curent cu sporuri însumate peste 450 milioane lei la producția industrială. Dintre acestea amintim Săntierul naval, Stația de sortare a minerului, Întreprinderea Electrocentrale, Întreprinderea avioică, Întreprinderea de prelucrare a fructelor și legumelor Tecuci, I.N.F. Navrom și altele. De asemenea, menționăm că 10 unități economice gălățene, printre care Întreprinderea de prelucrare a lemnului, Întreprinderea de sîrmă, cule și lanțuri din Galați, Întreprinderea de confecții Tecuci, au depășit sarcinile contractuale, livrînd suplimentar în primele 10 luni ale anului, beneficiarilor externi, produse în valoare de peste 10 milioane lei.

Un angajament respectat al tinerilor mecanizatori

Consiliul unic agroindustrial Crasna, județul Vaslui, se înscrisse în această toamnă printre unitățile frunțate în ceea ce privește cantitățile de porumb livrate către fondul de stat. Dintre cooperativele agricole de producție care fac parte din consiliul nostru — ne spune inginerul șef al unității, Constantin Ștefanache — să mergem la Costești. Acolo există oameni harnici și buni gospodari, iar sarcinile de plan sînt mereu depășite. Anul acesta cooperatorii din Costești au livrat către fondul de stat suplimentar 500 tone de porumb boabe.

Am ajuns la Costești într-o dimineață însorită de toamnă, cînd autocamioanele și tractoarele prevăzute cu remorci se aflau într-un du-te-vino permanent pe drumurile de recepție. „Transportăm ultimele cantități și avem bucuria realizării, printr-un mare efort colectiv, a unei producții medii de peste 5 500 kg boabe la hectar, ne spune inginerul șef al C.A.P.-ului Gh. Dumitrescu. Asigurăm transport operativ prin mobilizarea tuturor resurselor proprii: 10 autocamioane și 12 tractoare cu remorci, ceea ce s-a concretizat în transportarea zilnică a 150 tone de porumb. Zilnicii noștri au răspuns prezent de dimineață și pînă seara țirzii la această acțiune, iar printre cei mai harnici menționez pe Țăfai Constantin, Pănzăne Vasile, Creangă Gh., Bocea Petru, Ivanică Neculai și Morosanu Gh. Am livrat pînă acum 1 100 tone porumb boabe, iar această cantitate a ajuns în baza de recepție datorită în primul rînd organizării riguroase a muncii, concentrării tuturor forțelor în cîmp în această perioadă de vîrf și totodată responsabilității de care au dat dovadă membrii cooperatori față de avuții noastre. Îngrijindu-se ca nici un știulete de porumb să nu fie risipit, ca întreaga cantitate să se afle la timp în hambare. La această acțiune, pe lângă tinerii mecanizatori ce fac cinste unității noastre, tineri ai satu-

ARĂTURILE ADÎNCI — DE CEA MAI BUNĂ CALITATE, CU VITEZĂ MAXIMĂ!

lui nștru de astăzi, dornici să-l transforme prin munca lor harnică: Chirică Alec, Arsene Ion, Gh. Ion, Grigore Neculai, Stratnicu Gh.”

Că lucrările stău așa ne-a convins numărul mare de ucișici mobilizați în cîmp și la baza de recepție de către comitetul comunal U.T.C. În fruntea lor, o tîmără energetică, Silvia Romica, secretară adjunctă a comitetului. „Nu numai tinerii cooperatori sînt o prezență activă în aceste zile, ne-a spus ea, ci și toți ceilalți tineri ai comunei: Beșescu Vasilică și Mihaela, Drăguș Elena, Arseni Mirela, Smîntînă Mioara, care au rămas zilnic după programul de lucru de la școală, dispensar sau cooperativa meșteșugărească pentru a fi alături de colabii mobilizați în organizațiile noastre”. S'încercău cu porumb ultimele remorci.

Campania nu s-a încheiat, pentru că pe cîmp se aud tractoarele și am fost plicat surprins să constat că în schimb de zi se află tineri din unitățile industriale vasluiene, posesori ai permisului de mecanizatori, veniți în timpul lor liber să ajute la încheierea grăbnică a arăturilor: Burnuz Costică, Stejar Dumitru, Mihael Gh., Stratnicu Ion. Se lucrează în formatul de 15 tractoare, prevăzute cu plug și grăpă, iar în urmă cu discuri la care sînt atașate lame nivelatoare. Se lucrează zi și noapte. În schimb de noapte i-am întîlnit pe Cristica Ion, Istrate Ion, Cosanu Gh., Spînaciu Ion. Acesta din urmă a ținut să ne spună că alături de colabii mobilizați va depune tot efortul pentru a respecta angajamentul tinerilor mecanizatori ai secției de a termina în cîteva zile arăturile pe întreaga suprafață. „Zilnic, ritmul de 30—40 ha este depășit”, ne spune ing. Ion Lupu, secretarul comitetului comunal U.T.C.

„Zile de toamnă țirzie la Costești, zile în care tinerii se află printre frunțași în realizarea lucrărilor agricole de sezon.

CATĂLIN BORDEIANU

activitatea

3E

EDUCATE • ECONOMIE • ENERGIE

ANUL 1982 — UN PAS IMPORTANT ÎN DIRECȚIA ATINGERII INDEPENDENȚEI ENERGETICE A ȚĂRII

Din bazinul carbonifer al Horezului, tinar centru minier al țării, în 1982, deci la sfârșitul actualului cincinal, trebuie să se extragă, potrivit programelor stabilite, peste 5 milioane tone lignit, respectiv, de cinci ori mai mult decât producția acestui an. Pentru această țintă, pe văile riuului Amaradia, Trifla, Cerneașoara și Olteț, constructorii din cadrul Grupului de santiere Horezu al Trusului de construcții și montaje miniere București înaltă numărată obiective specifice activității de minerit, amenajează noi incinte de exploatare, de depozitare a cărbunelui și stierului, montarea viitoarelor magistrale de transport. Numai în 1982, de exemplu, până la această dată nu fost executate terasamente însumând peste 1.300.000 tone de rocă, adică mai mult decât prevedea planul pe întreg anul. Apoi, s-au turnat circa 35.000 metri cubi de beton și s-au montat peste 14.000 tone utilaje.

În mod deosebit, principalele forțe ale constructorului și montajului sunt concentrate în aceste zile la finalizarea lucrărilor de montaj al excavatorului cu rotor, utilaj complex însumând peste 2.000 tone piese și subansamble, precum și a abetruțului care va deservei prima linie de producție mecanizată a întreprinderii miniere. Corespunzător angajamentelor asumate de echipile de muncitori și specialiști conduse de tinarul inginer Petre Nicolau și de către șefii de formații Mircea Ghira, Gheorghe Antonescu, Frederic Andrei, la 15 noiembrie pot începe probele de lucru, apoi excavatorul cit și abetruțul, aflându-se în stadii avansate de montaj. „Deși excavatorul cit și celelalte utilaje complexe pe care le-am avut de instalat aici au reprezentat adevărate premiere — ne declara maestrul Mihai Botez, șeful unei brigăzi de montaj — cei mai mulți dintre noi participând pentru întâia dată la realizarea unor astfel de lucrări și împotriva greutăților pe care le-am întâmpinat în ceea ce privește aprovizionarea cu materiale și ast-

gurarea unor scule și dispozitive speciale, am reușit să ne încadrăm în grafic și să asigurăm pornirea instalațiilor înainte de termen. Știm că ne așteaptă în continuare și alte astfel de obiective. Experiența pe care am acumulat-o ne va permite să reducem la jumătate timpul necesar montării următoarelor instalații.”

Așa cum aveam să aflăm, consultând programele de lucru ale tuturor formațiilor de constructori și montaj, programele din primul trimestru al anului viitor.

Eforturile deosebite se întreprind în aceste zile și în scopul defăințării programelor de execuție a amenajărilor prevăzute în zona Trifla-Cerneașoara, cea de-a doua zonă exploatabilă a bazinului carbonifer. Aici urmează să se construiască o incintă minieră de mari proporții, câteva echipe de constructori aflându-se deja în zonă, unde au început să deschidă drumurile spre noul zăcămint. Pe

pendența din punct de vedere energetic, obiectiv strategic al dezvoltării economico-sociale în deceniul 1981-1990.

În scopul pregătirii frontului de lucru pentru anul viitor, a unor condiții care să determine un ritm înalt de execuție, utilajele disponibile, materialele necesare sunt exploatate în aceste zile spre noile puncte de lucru. Dar, deși a demarat bine, activitatea de pregătire a producției anului viitor este acum mult îngreunată. Motivul?

noul excavator gigant și constructorii crăloveni acționează de parcă n-ai cunoaște acest lucru”. Într-adevăr, avem să vedem la fața locului, dacă la pedem peste Olteț au fost începute lucrările fiind așezate și câteva grinzii, dar asta nu mult timp în urmă, acum santierul fiind pus în a cel de-al doilea pod nu s-a mșcat aproape nimic. Mai exact aici au fost depozitate ceva materiale și de atunci nu s-a mai trecut nimeni prin santier. Situația care, se înțelege, nu mai poate continua, odată pentru că termenele stabilite pentru execuția celor două lucrări au trecut de mult și apoi pentru că fiecare zi de întârziere înseamnă amănarea începerii extracției cărbunelui și deci mari pierderi pentru energeticienți, pentru întreaga economie.

In noul bazin carbonifer Alunu-Berbești: PUNERILE ÎN FUNCȚIUNE LA TERMEN LE DECID TOȚ COLABORATORII!

prezentate de tinarul inginer Emil Nicolaescu, secretarul comitetului U.T.C. din santier, și la celelalte obiective. Lucrările sunt în grafic. Curind, un mare atelier meșcan, dotat cu utilaje moderne, necesare efectuării în cele mai bune condiții a reparaturilor, va fi predat beneficiarilor. În stadii avansate de execuție se află și blocul de intervenție, atelierul de hotărârie, instalațiile șezere ale mașinii miniere Amaradia — Trifla, prima zonă exploată din cadrul bazin carbonifer al Horezului. Practic, constructorii să asigură condițiile necesare predării tuturor acestor obiective cel mai

îngrij montarea mai multor utilaje complexe și a sediului instalațiilor de săpat și transport, aici vor fi construite câteva ateliere mecanice, parcuri auto, ateliere de întreținere a benzilor transportoare, alte obiective de interes deosebit pentru banul muncii al activității de extracție a cărbunelui în acest tinar bazin, pentru creșterea condițiilor necesare asigurării ritmicului de producție planificat și, deci, a securității de combustibil pentru termocentrale, centralele care se construiesc în cadrul constituției principalelor rezerve energetice în următoarele perioade de timp, când țara noastră și-a propus să-și asigure inde-

„Două sînt principalele cauze care ne tin pe loc — avea să declare tovarășul inginer Gheorghe Niță, directorul Grupului de santiere Horezu, al T.C.M.M. București. Unul dintre acestea îl constituie necesitatea de către o unitate din Craiova, a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, respectiv întreprinderii de drumuri și poduri, a două poduri, unul cu o deschidere de 30 metri peste râul Olteț și altul cu o deschidere de 54 metri peste Trifla, poduri pe care trebuie să asigure mașinările noastre de benzi transportoare. Ne aflăm, cum se poate vedea, în stadiul de a începe probele la excavatorul cu

rotor, numărul 3 (unde lucrează Mihai Moise) și numărul 1 (locul de muncă al lui Adrian Cămpureanu) sînt interesate, de mai multă vreme, ca și alte colective ale întreprinderii „Electrotehnica”, de reducere a importului, prin chiar renunțarea completă la unele produse de import, ca și prin asimilări, reproiectări etc. Prin urmare, în slujba unei asemenea cauze avem să-și pună dispozițiunile creației celor doi tineri ingineri proiectanți, despre care scriem. De pildă, anul la rînd se importau, pe devize libere, din țări apusene, sursele de sudare IUW-200 și IUW-400, folosite în suduri de mare calitate, pentru materiale speciale. Ei bine, după asimilarea în țară a componentelor electronice semiconductoare de putere (tristatoare, diode ș.a.) și după punerea la punct a redresoarelor comandate cu tristatoare, a devenit posibilă și aici, la „Electrotehnica” — încercarea, nonă în lume, de a introduce aceste aplicații în procedeele de sudare (indeosebi MIG/MAG și sub flux), încercarea materializată prin fabricarea în serie a surselor de tip IUW-200, IUW-400, SR-630 și SU-1000. Or, aceste surse rezolvă, la noi, problema sudurilor de calitate, a sudurilor

prin curenti foarte mari (aplicabile în industria navală, de utilaj chimic etc.) și fac posibilă extinderea mecanismilor procedeele de sudare. Dovedim în care, cu numai câteva luni în urmă, eram tributari importului...”

Se cuvine spus că, pînă la introducerea în fabricație de serie a surselor menționate, colectivul condus de inginerul Mihai Moise și compus din tinerii specialiști (inginer Ligia Băluț, tehnician Aurel Mocuș), desenatori și muncitori (Carola Haydi, Dumitru Ciocă ș.a.) a avut de depășit o mulțime de dificultăți tehnice.

Un succes deosebit al altui inginer, Mihai Moise și Adrian Cămpureanu s-au regăsit (pentru a cita oară?) pe un teren comun electronic și sudurii: dispozitivul SAM-630, de avans și sîrmă pentru sudarea tip MIG/MAG. După traversarea unor dificultăți tehnice impuse de alinierea la standardele internaționale, cel doi și, alături de el, electricianul montator Ion Neguț, au izbutit să aducă dispozitivul pînă în pragul fabricației de serie. Se așteaptă, propriu-zis, primul lot, care va face posibilă, pentru prima oară în țara noastră, sudarea prin procedeele MIG a sîrmă, cu un produs indigen. Pînă la această realizare, sîrma de aluminiu se împingea în pletolul de sudare cu ajutorul unor dispozitive importate din Anglia, R.F. Germania, Suedia ș.a., la prețuri foarte mari și de ganțeria navală.

Indată ce primul lot va ieși din fabricație, dispozitivul SAM-630 vor lua drum unor mari întreprinderi beneficiare, ca „23 August”, „Grivița Roșie”, „M.U.G.” o serie de întreprinderi de vagoane și de ganțeria navală.

NICOLAE MILITARU

DRAGOMIR MAGDIN

CÎND RESURSELE „SECUNDARE” DEVIN MATERIE PRIMĂ

Vastile Blaga, Gheorghe Sabău și Nicolae Coroiu sînt trei tineri ingineri din orășul Dr. Petru Groza. De cîteva ani, de cînd au absolvit Politehnica Timișoreană și au fost repartizați aici, la Întreprinderea Mecanică (în secția mecano-energetică), numele lor e nepălit de pe lista câștigătorilor diferitelor concursuri de creație tehnico-științifică.

Discuția demarează ușor și nu poți să nu-ți dai seama că ceea ce îi ține aici este pasiunea, preocupările comune pentru recuperarea resurselor secundare, a energiei. Știm însă din practica de fiecare zi că pasiunea nu este suficientă pentru a-ți pune în aplicție ideile. Mai este nevoie de ceva esențial: să existe un cadru în care omenul să fie stimulată, stimulat pentru promovarea noului. „Acesta este după mine cel mai mare câștig — ne spune ing. Gheorghe Sabău. Atunci cînd tuturor ideilor, propunerilor valoroase, evidente — îi să dă tot sprijinul, fără a mai tine cont că sînt sau nu cuprinse în planul tehnic sau în alte planuri! Și, mai mult decît atât, indiferent de unde vine ideea, nu poți să nu constăți, cu satisfacție, că de la director la șef de secție, toți caută să te ajute. Așa au fost posibile multe dintre realizările noastre”. Fînd pu mereu față în față cu noul, nu poți avea în nici un caz o conștiință învechită. Iar această conștiință care refuză orice rămînere în urmă, are, desigur, un cîmp de manifestare mult mai larg decît acela legat de găsirea unor soluții pentru buna desfășurare a producției. Într-adevăr, realizările acestor trei tineri, și a altora, pe care ei au reușit să-și atragă în jurul lor, reprezintă o frumoasă carte de vizită pentru ei și uzină. Dar să exemplificăm pe scurt, cu cîteva din creațiile recente ale celor trei inventatori — ne permitem să le numim așa, deoarece au la activ o serie de brevete de inovator și inventator.

mai există și eșecuri. Dar, cînd știi că cei din jur au încredere în tine, cînd tu însuși ai un dor de depășire a materialelor și ale unor bale. O stradă pe care se află cîndva și un mic parcul, umbra de arbori semeni, parcul care a devenit de aproape doi ani depozit de șabloni al întreprinderii „Inox”. Ieri 2 octombrie, ceva după ora 13, pe strada străduță era o animată deosebită. Pe placi grele din tablă, din care am aflat că se confecționează matrite, incrementele de luni de zile în noroi, pe troleuri sau pur și simplu în mijlocul drumului, erau radiocote cu grîji și depozitate în spații special amenajate. Zece sau poate chiar 15 tineri ativau atenți containere și alte accesorii neclintite uitate pe alături sau chiar în poarta unității mai sus amintite. Este drept, poarta

ECONOMISIREA — O SURSĂ SIGURĂ ȘI EFICIENTĂ A APROVIZIONĂRII

duce mari avantaje economiei naționale. Adaptat la schema electrică a motoarelor mașinilor unelte asigură creșterea puterii motorului cu tipul de operație se se execută. Schema este aceeași pentru orice dimensiune de motor, rezultînd o reducere a puterii cu peste 30 la sută. S-au montat deja în uzină pe 16 mașini-unelte.

Cum spunem, în materializarea acestor idei este și meritul colegilor de secție sau din alte secții. Cel trei m-au rugat insistent ca acest lucru să se reiașă din raportajul de față, drept care notăm numele inginerilor Lorin Cliflan, și Bogdan Marțian, un sign. Octavian Popa, a muncitorilor Ioan Purțan, Marian Moș, Ioan Ciocandă, Nicolae Nicula, Alexandru Iova etc., etc.

„Ni s-au părut extrem de revelatoare gîndurile acestora, fiindcă ele exprimă un mod de a fi al multor tineri de pretutindeni. Dar parcă nu trebuie să uităm că pentru a putea conșansa asemenea situații de excepție, trebuie să reamintim că drumul spre vîrf nu este ușor. Cuvintele directorului întreprinderii, Petru Panța — mi s-au părut edificatoare: „Clar atunci cînd nu ai în jurul tău numai specialiști de excepție, nu trebuie să scîpăm din vedere că fiecare este o individualitate. Descoperindu-l punctul sensibil și acționînd în consecință, începem să-l valorificăm personalitatea. Îți dăm o sarcină care îi atrage, apoi îl creștem posibilitățile să facă meru ceva nou, mîrîndu-l responsabilitate față de activitatea sa. Aceasta este o școală în care înveți să te bați pentru o idee. În aceasta sînt izvorul rezoluțiilor, fermentul care ne mentina tineri. Păstrea în minte reflexia unui om de geniu. Anii care trec ne brîzdează fața, dar renunțarea la idee ne hrăzdează sufletul”.

ALEXANDRU STROE

În obiectivul „Scintei tineretului” „RISIPITORII” UTILAJE PROTEJATE ÎMPOTRIVA... PRIVIRILOR PREA INDISCRETE

Strada Sergent major Boris Gheorghe din București. O stradă oarecare, aproape necunoscută, acasă de zădărnice înalte ale unor depozite de materiale și ale unor bale. O stradă pe care se află cîndva și un mic parcul, umbra de arbori semeni, parcul care a devenit de aproape doi ani depozit de șabloni al întreprinderii „Inox”. Ieri 2 octombrie, ceva după ora 13, pe strada străduță era o

animată deosebită. Pe placi grele din tablă, din care am aflat că se confecționează matrite, incrementele de luni de zile în noroi, pe troleuri sau pur și simplu în mijlocul drumului, erau radiocote cu grîji și depozitate în spații special amenajate. Zece sau poate chiar 15 tineri ativau atenți containere și alte accesorii neclintite uitate pe alături sau chiar în poarta unității mai sus amintite. Este drept, poarta

din dos, pe care intră doar camioanele, dar, cum se va vedea, cîteodată și organe de control. Mărturisim că am fost într-o oarecare măsură surprinși de activitatea și seriozitatea cu care se desfășurau lucrările de laudă. Surprinzător pentru că, puțin mai înainte, la sediul comitetului U.T.C. al întreprinderii „Inox”, atît Florinel Nicolau și tinarul Matei, secretari adjuncti, cit și alți tineri cu funcții de răspundere în organi-

zatie, chemați în grabă, nu au putut să ne spună nici un singur cuvînt despre acțiunile întreprinse de ei în scopul podării și materialelor, a zestrii tehnice a unității.

Să-și fi mobilizat care în așa măsură prezenta noastră în unitate pe respectivii tineri încît să osanzeze prompt o acțiune de curățenie și gospodărire a materialelor? ne-am întrebă vîzînd cu cită hîrnicie se muncesc. Dar nu, nu era vorba despre așa ceva. În imediată vecinătate a porții din satele întreprinderii se află, cum arătam, fostul parc, acum depozit de utilaje. Și obiectivul aparatului nostru fotografic a sursele primei câteva aspecte din acest depozit, despre care nu este bine, se pare, să se știe pentru că locul respectivelor instalații lîne completă de turnare, ventilator, hote de aspirație, mașini de rotație, carucioare de transport, precum și o presă cu acționare lentă achiziționată din import — este în hala de producție, unde ar fi trebuit să funcționeze, să producă bunuri materiale, scoor pentru care au fost cumpărate. Și în fostul atelier de forjă se mai află astfel de utilaje nefolosite de ani de zile, unele achiziționate pe valută, dar din diverse motive devenite disponibile. Oare să ne intereseze pe nimeni soarta acestor instalații în valoare de milioane? „Trebuie să avem în vedere de la sector pentru a scrie”, ne-a spus în loo de ră-

Băieții „neastîmpărați” ai maestrului Girbea

Activitate intensă în Compartimentul automatizării al întreprinderii de ulei din Slobozia. Cîțiva dintre tinerii membri ai acestui oucteu de pasionași ai noului, între care l-am remarcat pe electromeșterul A.M.C.-ist Leon Răducanu, Nicolae Iorgovan, Mieluș Toma, Nicolae Munteanu, lucră la finalizarea unui labou de comandă centralizată pentru reglarea cazanelor de abur. Montarea acestuia în următoarea perioadă, ni se explică de către autorii lui, va determina optimizarea amestecului aer-gaz metan, măsurarea CO și CO₂ din gazele arse, ceea ce va contribui la reducerea cu peste 5 la sută a consumului de gaz metan pentru producerea fiecărei tone de abur tehnologic necesar desfășurării în cele mai bune condiții a procesului de producție în unitatea lămoasă. Aflăm de la maestrul Gh. Girbea, coordonatorul activității în cadrul acestui compartiment, că această lucrare nu este singura preluată spre rezolvare de către acești „băieți de idei”, (cum îi place maestrului să-i numească) din

planul tehnic al întreprinderii. Tot în vederea economisirii substanțiale a combustibilului utilizat în cadrul nostru, remarcă făcînduși Virgil Banu, secretarul Comitetului U.T.C. de la I.U. Slobozia, și el membru activ al cercului de creație tehnico-științifică care funcționează aici, au rezolvat recent alte două teme, preluată din planul tehnic. Este vorba de tabloul de comandă centralizată pentru prăjitoarele de miez de floarea-soarelui, care a fost montat deja în cadrul secției prese a întreprinderii, prin care se asigură reglarea temperaturii la 112 grade Celsius. Cu ajutorul acestuia, ne preciza unul dintre autorii lui, tinarul Aurel Petcu, se reduce consumul de abur tehnologic cu 17-18 la sută, ceea ce raporiați la norma de consum reprezintă o economie de peste 250 t combustibil convențional. Cu încă 100 t se reduce anual cantitatea de combustibil convențional prin montarea unui alt tablou de reglarea automată a temperaturii la uscarea semințelor de floarea-soarelui, germent de porumb și soia la uscătoarele 27 AB. Autorii acestuia, sînt care numim pe Gh. Bălan și Spiridon David, subliniază că efectul economic al acestui labou se traduce și prin faptul că instalația respectivă este realizată în exclusivitate cu aparatură românească ceea ce reprezintă o reducere a efortului valutar cu peste 200.000 lei.

ILEANA PODOLEANU

SOLUȚII SIMPLE, EFECTE MARI Materiale din import, reutilizate continuu

La peste 12.000 se ridică cifra acestor mașini și pieselor de schimb pentru industria usoră pe care le produce anual întreprinderea „Flamura Roșie” din Sibiu. Instrucțiunea majoritatea acestor repere sînt executate din materiale plastice, problema valorificării superioare a acestora constituie o preocupare a prim ordin pentru tinarul colectiv al unității sibiene. În acest sens, au fost puse la punct o serie de noi tehnologii de reintroducere în circuitul economic a materialelor plastice care altădată erau destinate gropilor de gunoi. Alături de „Flamura Roșie”, funcționează un atelier de regenerare a materialelor plastice provenite din produsele uzate de beneficiari unde se recuperează peste 700 t materiale plastice prin care se economisesc anual 14 milioane lei. De asemenea, prin contribuția directă a tinerilor din cadrul atelierului de proiectări și a secției L.P.S. (unde se obțin produse prin injecție-presare-sudare) se recuperează în prezența materialelor plastice considerate pînă acum neutilizabile, rezultate din procesul de producție. Re-

zise „deseri” de folie PVC plastifiată se reintroduc în circuitul productiv pe baza unei tehnologii realizate de un grup de tineri din întreprinderea noastră, ne spunea Nicolae Jiman, secretarul comitetului U.T.C. și se re folosesc la obținerea produselor prin injecție. Produsele rezultate din acest amestec în care există și PVC recuperat au calități mult superioare celor injectate din epolimer ABS. Intrucît se mărește elasticitatea și flexibilitatea produsului. Pînă în prezent, pe baza acestei tehnologii aplicată în trimestrul II al. a. s-au economisit 30 t ABS, urmind ca pînă la finele acestui an, prin utilizarea maselor plastice recuperabile să se mai economisească încă 30 t de ABS, în valoare de 1,6 milioane lei. Explicația aparține autorilor ing.șii, tinerii ing. Ioan Toanceanu și Emil Hîrăreanu și subinginerul Iosif Nemey. Primii doi, împreună cu încă tinerul Dumitru Roman, au participat și la punerea la punct a recuperării „deșeurilor” din plăci de polietilenă cu masă moleculară foarte mare, prevenite din import. În urma prelucrării mecanice pentru obținerea unor accesorii necesare războaielor de leșni reziliu care 40 la sută „deșeurii” de acest tip. Pe baza noului tehnologii, de acest tip, se sintetizează) ele devin plăci utilizabile atît la producerea accesorilor necesari cit și a altor produse.

ALEXANDRU STROE

dialectica DEBATOR

OPINII DEZBATERI*CONTROVERSE*INTERVIURI*OPINII*DEZBATERI*CONTROVERSE*

ACCIDENTUL ȘI CĂRĂLE LUI

Nouă, celor care trăim sfârșitul acestui veac XX, ne este dat să ne aflăm într-o lume tensionată, conflictuală, buveră, de contradicții de tot felul. Ne comitem o eroare, sperând, alături de întreaga omenire, că cele mai reprezentative pentru lumea contemporană un loc proeminent revine confruntării ideologice, celor care se poartă pe terenul ideilor și doctrinei politice, filosofice, sociale etc. Fără îndoială, în centrul de gravitație al acestor dispute se găsește confruntarea dintre concepția revoluționară despre lume și viață și ideologia burgheză. Cu observația oportunității în esență interioară ideologiei burgheze de a se manifesta prin diferitele sale etape, între diferitele sale purtători de cuvânt, incită raportarea la ele se impune a fi nuanțată, selectivă. Cu atât mai mult și actual apar acest comandament dacă ținem seama de dimensiunile pe care le capătă în condițiile de azi expresia concretă a spiritului militant, eretic, combativ intrinsec concepției noastre despre lume și societate. Dimensiuni conținute de veritabile și complexe probleme de etică și de valori, care trebuie făcute pentru a descoperi și a valida din punct de vedere teoretic și practic răspunsurile optime la întrebările pe care epoca ni le adresează.

Pentru noi, integrarea activă, substanțială în confruntările de idei actuale vizează în egală măsură afirmarea și propagarea adevărului în care credem, cât și înțelegerea, cunoașterea directă și exactă a ceea ce se petrece dincolo. Se înțelege, a cunoașterea

superioară pe deplin exigențele științei, în acord cu realitatea, funcțiile de care și pe baza cărora se întemeiază spiritul eretic, militant. Problema ar consta, deci, în găsirea și în a experimenta în practică, în marșul de doarme și prelușcă, de reflex al cunoașterii, de ignoranță „salvată” de etichetări caduce — de a nu ră-

RIGOAREA CRITICII

mine la o simplă și nudă atitudine. A depăși, în consecință, globalismul stărilor în ceea ce privește imaginea asupra dezbaterilor ideologice din lumea contemporană. Diversitatea este adeseori deconstruită, alături de poziții radicale, unor de seizări, manifestându-se poziții extrem de nuanțate, care fără o analiză distinctă ocupă receptivități. Doar în saxonii foarte particulare, fă-

șie, putem adopta un punct de vedere formulat sub semnul lui „de sau nu”. În rest, în foarte multe cazuri, ele mai multe poate, lucrurile sînt mai complicate. Indiferent de doctrina sau curentul asupra cărui ne proiectăm demersul analitic, fermitea, intransigența se impune de la sine, ele trebuind însă să mizeze pe cunoaștere, pe luciditate, pe înțelegerea aprofundată a subiectului. Vreau să spun că a ramine la simpla atitudine, cum s-a întâmplat cu decenii în urmă, nu ne face decât deservici. Și atunci, implicarea noastră în disputele ideologice se reclamă firesc unui teritoriu dinamizat de dialog, de o participare de substanță, de acțiune originală de idei, de soluții în interpretarea și rezolvarea diferitelor probleme discutate și disputate. Nu presupune adoptarea unei asemenea poziții vreo concesie, dimpotrivă, eroarea trebuie desoperită și anihilată, falsul premeditat trebuie evidențiat și fecuat.

Caracterul stufos al ideologiei burgheze contemporane face din atitudinea rațională, argumentată, dialectică un imperativ. Este exact ceea ce secerările general al partidului a cerut frontului nostru ideologic. Unul din esențialele dobândite este mai important, deosebit, este un plus de cunoaștere, de adevăr, adică șansa îmbogățirii propriilor concepții despre lume și societate și adătu în această creștere autorității, a prestigiului și la conștiința contemporanității.

TRAIAN GÂNJU

O SFIDARE ÎN PLUS

„VIITORUL NU-I SCRIS NICĂIERI”

Urmărind cartea social-politică occidentală din ultimii ani ai impedia că șocul tofărlan al viitorului s-a convertit tot mai mult într-o predispoziție către literatură socantă despre amenințările prezentului. Michel Poniatowski nu face excepție. Cunoscut ca giscardian activ (la vremea sa) și pătruns în circuitul public al ideilor și opiniilor care există adânc în problemele abrupte ale contemporaneității, acesta ne oferă o amplă lucrare subtitulată „Viitorul nu-i scris nicăieri”. O lucrare care, prin cuprinsul său, are ambiția de a se ancora în spațiul de opțiuni fundamentale. De la evoluția vieții, omului și societății, trecind prin problemele actuale ale societății și prin „sfidările” economice (fără să înțelegem conceptul „voage”, primul autor aparținând lui J.J. Servan Schreiber, tradus și în românește cu a sa ultimă „Sfidare”, cea mondială) și ajungând până la tema „modalismului”, M. Poniatowski analizează, ce-l drept, unele probleme „calde” ale dezbaterilor social-politice actuale. Contrar impresiei de primă instanță, cartea sa nu este o specifică de înțelegere a spiritului prospectiv, anticipativ. Nu se înscrie, deci, teoretic și metodologic în vastul curent al viitorologiei, care altementează astfel rațiunea, dar și fantezia multora, avizării noastre. Este însă o carte incitantă, scrisă nervos și cu simțul lucrurilor cruciale. Clădat, dar putea să poarte și titlul „Trecutul nu-i scris nicăieri”. Vom vedea mai încolo de ce. Deocamdată să observăm că problematizăm dinăuntrul unor probleme reale (cum ar fi aceea a crizei, a decalajelor, a exploziei telematică) autorul amestecă observații pertinente, motivate faptic, cu aprecieri forțate și izvorte din subteranele psihice ale conștientului. Atunci când spune, de pildă, că astăzi „egoismele au caracter de masă”, întrucât „societățile cele mai avansate, națiunile industrializate aplică legile crucei ale competiției în viață”, în consecință acțiune nefavorizând decelatele națiuni, mergînd împotriva lor și blocându-le accesul la societatea științifică, autorul se apropie de o critică ce-și deturmează obiectul în propriul sa esențial. Critici care, în cazul în care s-au văzut și se mai văd, dar cei tehnocrato-scientiști au o particularitate anume: transformă prejudecățile lor în virtuți (apelând la argumente din știință, de neapărat, această situație s-ar putea deveni repede prizonier) și constată apoi că virtuțile respective lipsesc din teoriile contracarante. Luăm în seamă măsuri de precauție. M. Poniatowski aduce unele specificări „său universal”. Acestea ar fi birocrația și ideologia. Aici trebuie să opereze o delimitare netă. În aceeași măsură în care se scotocesc că birocrațismul și ideologia în genere, fără diferențieri și nuanțări, în acest înțeles fiind echivalentă adesea cu „organizarea”, „rationalizarea instituțională” etc.) este vorba de un rău social, socotesc că trebuie să sfârșitul ideologiei este pe de-a-ntregul eronat și denăscut. Cu alte prilejuri, de altfel, am mai comentat-o, chiar în paginile acestui ziar. Nu rețin acum, deci, pentru a-l înlocui în această discuție, tabloul „civilizației științifice” contemporane, compus cu exces de către autor: dezvoltarea autonomiei locale, familiile largite, creșterea timpului liber, instituționalizarea asociațiilor reprezentative și multiplicarea relațiilor lor cu statul, slăbirea „blocurilor” pe plan internațional, difuziunea centrelor de putere, planificarea transnațională, largirea elitismului, declinul „egocentrismului național”, „convergența sistemelor” și altele. Pe fondul nesoluțiilor unor probleme reale, plasate ca atare în trecut și „surmontate” nu prin rezolvări efective, ci prin reconstrucție teoretică. De ceea spus, parafrazînd, că — în fond și sub acest aspect — nicel trecut nu-i scris nicăieri. Faptul apare și mai e-

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

Mai mult. Simțind nevoia să critice marxismul pentru că, chipurile, pune accent doar pe „conflictul de ruptură”, „neglijază situațiile istorice în care elita este în cor în masă” și nu înțelege „rolul elitei politice”, și recalcitră, sustinînd de către întregul cor social al civilizațiilor în dezvoltare, autorul face o explicită profesie de credință, bazată pe o critică ce-și deturmează obiectul în propriul sa esențial. Critici care, în cazul în care s-au văzut și se mai văd, dar cei tehnocrato-scientiști au o particularitate anume: transformă prejudecățile lor în virtuți (apelând la argumente din știință, de neapărat, această situație s-ar putea deveni repede prizonier) și constată apoi că virtuțile respective lipsesc din teoriile contracarante. Luăm în seamă măsuri de precauție. M. Poniatowski aduce unele specificări „său universal”. Acestea ar fi birocrația și ideologia. Aici trebuie să opereze o delimitare netă. În aceeași măsură în care se scotocesc că birocrațismul și ideologia în genere, fără diferențieri și nuanțări, în acest înțeles fiind echivalentă adesea cu „organizarea”, „rationalizarea instituțională” etc.) este vorba de un rău social, socotesc că trebuie să sfârșitul ideologiei este pe de-a-ntregul eronat și denăscut. Cu alte prilejuri, de altfel, am mai comentat-o, chiar în paginile acestui ziar. Nu rețin acum, deci, pentru a-l înlocui în această discuție, tabloul „civilizației științifice” contemporane, compus cu exces de către autor: dezvoltarea autonomiei locale, familiile largite, creșterea timpului liber, instituționalizarea asociațiilor reprezentative și multiplicarea relațiilor lor cu statul, slăbirea „blocurilor” pe plan internațional, difuziunea centrelor de putere, planificarea transnațională, largirea elitismului, declinul „egocentrismului național”, „convergența sistemelor” și altele. Pe fondul nesoluțiilor unor probleme reale, plasate ca atare în trecut și „surmontate” nu prin rezolvări efective, ci prin reconstrucție teoretică. De ceea spus, parafrazînd, că — în fond și sub acest aspect — nicel trecut nu-i scris nicăieri. Faptul apare și mai e-

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății științifice” și unele părțiale evaluări realiste, autorul pendulează permanent între arogatul conformismului ideologic și apetitul asigurării credibilității opiniilor sale.

vident dacă ne vom opri asupra soluției de bază oferite de autor: reînnoirea mistică în spiritualitate, amintim-ne mereu că dumnezeu s-a făcut om pentru ca omul să poată fi dumnezeu! Pălidă recompensă sau consolare pentru cel care ateamă de viitor, între acestia fiind și autorul. Dacă precum ne spune, la fiecare pas o nouă descoperire poate deschide un cimp neprevăzut pentru evoluția umană” (ceea ce era valabil și aș zice și pentru vechimele vechimilor, și pentru momentul descoperirii roții, de pildă) și dacă omul își creează instrumente care contracționează în raport cu el, iată, din nou, vechea teorie a alienării datorată neputinței omului de a stăpîni propriile sale „obiecții”, atunci și ce drept, și după ce, o dată se extrapolează aceste constatări la orice sistem social? Pe ce temelii se poate spune că „marea nenorocire contemporană se află dincolo de formele societății capitaliste marxiste sau social-democrate”? Ce argumente susțin ideea unei omnipotente și omnipotente „politii a gândirii”. Cum numeste autorul de înțelegere a spiritului științific și anticipativ, unul mondialam fără nuanțe și fără diferențieri științifice eficiente, precum se vede, și în cazul lui M. Poniatowski. Inventind nenorociri transitorice, dar punctuale, înțelegem efectele „societății

Sporirea neincetată a bugetelor militare constituie un obstacol în calea redresării economiei mondiale

CUVINTUL REPREZENTANTULUI ROMÂN ÎN CADRUL COMITETULUI POLITIC AL ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

NATIUNILE UNITE 2 (Agerpres). — În Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. continuă dezbaterile asupra ansamblului problemelor dezarmării. Creșterea accelerată a cursei înarmărilor și a cheltuielilor militare, consecințele profund negative pe care însoțirea unor uriașe resurse materiale și umane în scopuri militare le are asupra vieții economice și sociale a populației, asupra climatului politic mondial constituie o temă constantă abordată în lucrările de cuvânt ale delegațiilor.

În acest cadru, reprezentanții țării noastre, ambasadorul Teodor Marinescu, a prezentat conștientizările și preocupările delegației române privind necesitatea înghețării și reducerii bugetelor militare, problema înscrisă pe agenda Adunării Generale la inițiativa României și care, după cum se știe, ocupă un loc principal în ansamblul măsurilor de dezarmare propuse de țara noastră. Vorbitorul a accentuat faptul că, în ultimii ani, bugetele militare au crescut într-un ritm mult mai intens decât în perioada precedentă și că această tendință este confirmată, iar omenirea este confruntată — mai mult ca oricând — cu problemele prezente create de criza economică și financiară, de menținerea și adâncirea decalajelor dintre țările bogate și cele sărace. Sporirea neincetată a bugetelor militare sufocă viața economică chiar și a țărilor dezvoltate industrial, constituind un obstacol în calea redresării și înfloririi economiei mondiale.

Protecția în viitor a actualilor tendințe ale cursei înarmărilor și cheltuielilor militare rezervă omenirii perspective și mai mult necesitatea unei acțiuni urgente și hotărâte pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru înghețarea și reducerea bugetelor militare. România, ca și alte state, s-a pronunțat constant pentru reducerea cheltuielilor militare, propunând înghețarea bugetelor militare la nivelul anului 1982 și reducerea lor până în 1985 cu 10-15 la sută, urmând ca fondurile astfel economisite să fie destinate sprijinirii dezvoltării sociale și economice a fiecărei țări, în primul rând a țărilor în curs de dezvoltare. A fost reluată semnificația deosebită pe care ar avea-o în condițiile actuale, reînnoirea apelului Adunării Generale către

Raport al O.M.S.

Într-un raport al Organizației regionale a O.M.S. pentru Pacificul de vest se arată că mai mult de 30 000 de oameni din țările în curs de dezvoltare mor în fiecare zi din cauza consumului de apă infectată și datorită asistenței sanitare necorespunzătoare, situația amenințată să se deterioreze, transmite agenția A.P.

Directorul organizației regionale a O.M.S. pentru Pacificul de vest, Hiroshi Nakajima, a declarat, la Suva (Insulele Fiji), că, în 1980, numărul oamenilor obligați să consume apă nepotabilă era cu 100 de milioane mai mare decât în 1975; de asemenea, peste 400 milioane de persoane nu beneficiau de asistență sanitară adecvată. El a adăugat că în prezent mai mult de 100 de milioane de oameni suferă de gastroenterită, boală provocată de apă infectată.

Dezvoltarea colaborării româno-irakiene

BAGDAD 2 (Agerpres). — Un schimb de mesaje a avut loc marți, la Bagdad, între tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România și Saddam Hussein, președintele Republicii Irak.

Subliniind cu deosebită satisfacție cursul ascendent al colaborării economice româno-irakiene, puternic impulsionată de bolările adoptate cu prioritate în vizita de curtență recentă în Irak de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, președintele Saddam Hussein a rugat să se transmită sefului statului român un cald și cordial salut prietenesc, împreună cu cele mai bune urări de sănătate și fericire personală. Schimbul de mesaje a avut loc în cadrul convorbirii dintre președintele Saddam Hussein și tovarășul Nicolae Constantin, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, prilejului de primirea sefului delegațiilor irakiene participante la cea de-a XI-a ediție a Tinerului internațional de la Bagdad.

Încheierea plenarei C. C. al P. M. U. P.

Cuvîntarea tovarășului Wojciech Jaruzelski

VARSOVIA 2 (Agerpres). — În cuvîntarea rostită la încheierea plenarei C.C. al P.M.U.P., transmisă de agenția P.A.P., Wojciech Jaruzelski, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., ocupîndu-se de lărgirea reformei economice, a arătat că, deși această „contine și unele imperfecțiuni”, ea este decamdată „ca mai profunde, cea mai curajoasă restructurare” a sistemului economic polonez. Vorbindu-se la cerut ca ritmul de creștere a salariului să atragă deosebită atenție, chiar în acest an, accelerarea ritmului de creștere a producției, un control riguros asupra modului cum sînt folosite sistemele de stimulare și de salarizare introduse în cadrul reformei economice pentru ridicarea productivității muncii, pentru creșterea volumului producției.

Prima adresă a C.C. al P.M.U.P. a luat apoi în discuție problema echității sociale socialiste, subliniind că „în Polonia interesele muncitorilor, normele lui morale trebuie să fie în acord cu cele ale democrației”. „Trebuie să aibă nici o îndoială că ei sînt clase conducătoare. La fel, și țărimea poloneză trebuie să știe că munca ei grea se încadrează în respect și de înaltă apreciere. Politica financiară trebuie să gasească proporțiile corecte între veniturile și formele adecvate de desfășurare a activității.”

Referindu-se la atitudinea manifestată față de problemele poloneze de unele țări din străinătate, vorbitorul a spus: „Adversarii noștri recurg tot mai adesea la defamierea noastră în domeniul dreptății și al justiției”. „Polonia socialistă constituie obiectul unor atacuri foarte susținute din partea cercurilor imperiale. Forțele reacționare din anumite țări occidentale încearcă să ne învinovățească de faptul că am devenit țara de vedetă a sistemului polonez și că am devenit un exemplu pozitiv pentru toată lumea.”

„Helinski 2 (Agerpres). — Sub lozincă „Oamenii de artă pentru o zonă denuclearizată în nordul Europei”, la Helsinki s-au desfășurat lucrările celui de-al VII-lea Congres al omenilor de cultură din Finlanda.

Tinerii sovietici — pe marile șantiere ale construcției comuniste

CONVORBIRE CU VLADIMIR EGOROV, ȘEF DE SECȚIE LA C.C. AL U.T.C.L. DIN U.R.S.S.

La invitația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist din țara noastră, delegația Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din Uniunea Sovietică, condusă de Vladimir Egorov, șef de secție la C.C. al U.T.C.L., a fost oaspeți ai tineretului român. La încheierea vizitei, am adresat sefului delegației rugămintea de a ne acorda un interviu.

● Pentru început, v-aș ruga să vă referiți la evoluția preocupărilor actuale ale tineretului sovietic, ale Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din Uniunea Sovietică.

— Tinerii sovietici, organizația de tineret, așază în aceste zile în centrul preocupărilor lor eforturile pentru îndeplinirea cu cinste a sarcinilor trasate tinerii generații din U.R.S.S. de către tovarășul Leonid Brejnev, în cuvîntarea rostită la congresul al XIX-lea al Comsomolului și documentelor adoptate la acest forum. Un loc aparte în cadrul activităților desfășurate la toate nivelele îl ocupă educația politică, patriotică și internă, care în spiritul moralizării comuniste. Dezvoltăm printr-o varietate de forme creația artistică a tinerilor, participăm la amplificația mișcării fizice și a sportului. În ultima perioadă am găsit noi și atractive forme educaționale pentru petrecerea timpului liber al tineretului.

Cum este și firesc, dezvoltăm activitatea internă, contactele cu organizațiile progresiste, democratice și revoluționare de tineret. Privitor documentelor Congresului al XIX-lea al U.T.C.L., în toate organizațiile comsomoliste au avut loc acțiuni consacrate pentru dezarmare și desființarea armamentului sovietic. Cu prilejul împlinirii a 40 de ani de vîrstă a Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din U.R.S.S. Unul din marile obiective ale construcției comuniste îl constituie Magistrala Baikal — Amur (BAM) la care, după cum se cunoaște, tinerii și-au adus și la o contribuție hotărâtoare. Au fost dați în exploatare circa 3000 km, tot proiectul intrînd în faza finală. În pre-

CONGRESUL PARTIDULUI RADICAL ITALIAN

ROMA 2 (Agerpres). — La Roma s-au desfășurat lucrările congresului Partidului Radical Italian, informarea agenția France Presse. Participanții au adoptat o moțiune cerînd transferarea sumelor alocate, pe plan internațional, în scopuri militare către fondurile destinate combaterii foametei în lume, flagel care lovește în circa 800 milioane persoane. Congresul l-a reales pe Marco pannela în funcția de secretar general al partidului.

INDONEZIA — Vedere periferică a monumentului de la Borobudur, din Java centrală, construit în secolul VIII

Situația din Salvador

SAN SALVADOR 2 (Agerpres). — Într-un document dat publicității la San Salvador, Centrul Tărănescă Salvadoriană și Adunării Constituante să egalizeze dreptul la organizare al oamenilor muncii salvadorieni — transmite agenția salvadoriană de presă Notisla. Documentul se pronunță, totodată, pentru aplicarea consecventă a reformei agrare și soluționarea crizei economice pe care țara o traversează în prezent. Centrul sindical cere, de asemenea, respectarea libertăților democratice, a dreptului ei de a desfășura activități sociale, politice, culturale. Pe de altă parte, se menționează în document, Centrul Tărănescă Salvadoriană se pronunță pentru o soluție politică în conflictul intern salvadorian, pentru normalizarea prin mijloace pașnice a situației politice din țară.

● În cadrul festivalului internațional de folclor, la Istanbul, desfășurat în perioada 26-31 octombrie a.c., ansamblul de cîntec și dans „Timpul a prezentat o suită de patru spectacole. Evoluția artiștilor români, măiestria interpretării, ritmul antrenant al melodiilor, jocurile și pitorescul deosebit al costumelor au fost admirat și îndelung aplaudate de spectatori. În timpul turului efectuat de ansamblul român, a fost prezentat un program special, la care au participat artiștii locale, oameni de artă, cultura, reprezentanți ai presei, spectacolul bucurîndu-se de mare succes.

de toate

Descoperire arheologică

Săpăturile arheologice efectuate în districtul Huaiyang, din provincia Henan, au dus la descoperirea a 23 de care și a 24 statuete de cai din pămînt, care datează de peste 2000 ani. Aceste figurine sînt cele mai vechi de acest tip descoperite în China, deavînsî în timp pe cele găsite în mormintele de la Xi'an al împăratului Qin Shi Huang. În construcția lor au fost folosite diverse materiale cum ar fi lemnul, bronzul sau fierul. Opt dintre cele găsite au peste 2 metri lungime și erau probabil folosite la plîmbiri. Părțile exterioare sînt decorate cu figuri geometrice. Arheologii au împărțit cele descoperite în trei categorii, după dimensiunile lor și destinația pe care probabil au avut-o. Statuetele de cai măsoară un metru înălțime și sînt pictate în albu și roșu. Specialiștii consideră că acestea sînt obiecte funerare îngropate la decesul vîrnului demitar local din acele timpuri.

Inundații

Un număr de 64 de persoane și-au pierdut viața și alte zece au fost răniți în urma inundațiilor care au avut loc în regiunile Sahelului și centrul Africii în cursul ultimilor 48 de ore, teledată un bilanț provizoriu, s-a dat de agenția France Presse. Totodată, se precizează că sînt înregistrat importante pagube materiale. Regiunea Sfax, cuprinzînd cel de-al doilea oraș ca mărime al țării, a fost declarată zonă sinistrată. Cartiere întregi ale orașului sînt inundate iar locuitorii au fost evacuați de către echipele de ajutor. La Sfax ca și la Zaguan, mii de hectare de terenuri agricole au fost inundate, autovehicule și cîteva poduri au fost luate de apele furioase care au ieșit din mîci. Agenția France Presse precizează că efective ale apărării civile, Gărzii Naționale și armatei participă la operațiunile de ajutorare a sinistratilor. Peste 1000 de persoane din provincia spaniolă Valencia au fost evacuate din cauza inundațiilor provocate de ploile torențiale care s-au abătut asupra acestei regiuni, în ultimele 24 de ore, relevă agenția United Press International. În parte, circulația rutieră și feroviară a fost blocată de apele redvrate.

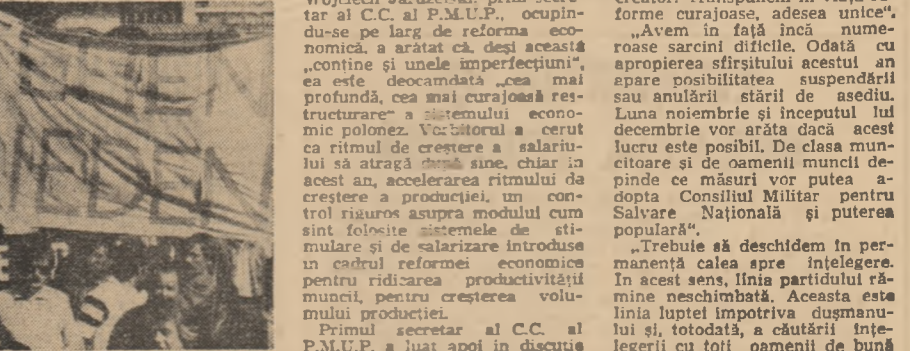
Dr. AUREL GHIBUȚIU, Institutul de economie mondială

ORIENTUL MIJLOCIU

BEIRUT 2 (Agerpres). — Primul ministru al Libanului, Shafic Al-Wazzan, a prezentat, marți, în Camera Deputaților declarația de politică generală a guvernului pe care îl conduce. Cu acest prilej, premierul libanez a cerut parlamentului să acorde cabinetului său puteri excepționale, pe o perioadă de opt luni, pentru a introduce o serie de reforme în mai multe domenii, printre care cel economic, social și al apărării. El a menționat că va folosi puterile excepționale pentru a revizui textul unor legi.

Shafic Al-Wazzan a solicitat, de asemenea, parlamentului un vot de încredere în cabinetul pe care îl conduce. După cum informează agenția Reuter și A.P., dezbaterile parlamentare de mîrzișea programului guvernului vor fi reluate joi.

DAMASC 2 (Agerpres). — Precizia pentru a petrece iarna în Liban, armata israeliană a format 30 de tabere în sudul Libanului, relevă surse militare palestiniene de la Damasc, informază agenția Q.N.A. Israelul a instalat, de asemenea, pe muntele Barouk, baterii de rachete sol-sol teleghidate, precizează agenția.

Amplă demonstrație pentru pace și dezarmare desfășurată în Berlinul Occidental

Noi și puternice acțiuni de masă pentru pace, împotriva înarmărilor

HAGA 2 (Agerpres). — La Haga a fost fondată Asociația Internațională a medicilor împotriva armelor nucleare — informează agenția France Presse. „Armele nucleare constituie, din punct de vedere medical, o amenințare enormă pentru sănătatea publică. Iată de ce aceste mijloace, generatoare de genocid, trebuie să fie distruse

fară întârziere” — a declarat dr. Bernard Lown (S.U.A.), la sfîrșitul reuniunii de fondare a asociației. La această reuniune au participat reprezentanți a 21 de organizații naționale, între care cele din U.R.S.S. și S.U.A.

CANBERRA 2 (Agerpres). — Cea de-a IX-a conferință națională a femeilor australiene s-a încheiat cu adoptarea unor rezoluții care cheamă la încreșterea cursului înarmărilor și alocarea fondurilor destinate înarmărilor în domeniul dezvoltării economice. Muncitorii au atras atenția asupra pericolului acumulării de armament în regiunea oceanelor Indian și Pacific. Participanții la conferință au relevat, în cuvîntările lor, că în ultimii 18 ani, s-a cheltuit al Australiei în armament pentru a atinge 4,5 miliarde dolari australieni.

HELSINKI 2 (Agerpres). — Sub lozincă „Oamenii de artă pentru o zonă denuclearizată în nordul Europei”, la Helsinki s-au desfășurat lucrările celui de-al VII-lea Congres al omenilor de cultură din Finlanda.

DEZBATEREA NOASTRA PE TEME ALE ECONOMIEI MONDIALE

Criza energetică: unele determinări cantitative și calitative

În cadrul dezbaterii noastre pe teme ale economiei mondiale, în numărul de față, răspund tovarășului Valeriu Egorov, secretar al U.T.C. al U.A.S.C.R., la întrebarea de rînd: — Bîrlad, care ne-a solicitat elucidarea unor aspecte legate de criza energetică.

Se impune la început o precizare, și anume aceea că avem de-a face cu o criză energetică și nu cu o criză a energiei. După cum se știe, energia reprezintă o măsură generală a diferitelor forme de mișcare ale materiei, exprimînd capacitatea unui sistem fizico-chimic de a efectua un lucru mecanic atunci cînd au loc transformări de energie în altă formă. Deci, în orice formă de s-ar afla materia în natură, ea dispune de energie sub formă cinetică și potențială, ceea ce înseamnă că materia fiind înfinită și în continuă mișcare, energia este și ea înfinită și că atare nu este nici epuizabilă și nici nu poate intra într-o criză. Problema este că nu toate formele materiei sînt utilizate în condiții tehnice și economice egale. Unele forme ale materiei, care sînt surse de energie sau purtătoare de energie primară, eliberează energia pentru a fi utilizată de către om în condiții mai ușoare și mai ieftin decît altele. Tocmai în legătură cu aceste purtători de energie primară se poate căuta elementul de criză energetică.

Problema energiei și a crizei energetice constituie o imbinare între mai multe determinări: tehnică, economică, politică, socială, ecologică etc. a vînduși un caracter multidimensional. În ceea ce privește criza energetică, determinanții economici sînt cei esențiali, criza fiind declanșată ca urmare a mutațiilor petrecute în raourile de forță pe plan economic și politic internațional. De asemenea, factorul politic internațional a avut un rol conjunctural în declanșarea crizei energetice. Criza energetică se

mondială are un profund caracter structural în sensul că omenirea consumă prea mult din acea resursă neregenerabilă din care are cel mai puțin.

O dimensiune a actualei crize energetice este dată și de faptul că are loc o creștere economică și a rezervelor și producției de țetei, pe de o parte, și a consumului de petrol și produse petroliere, de altă parte, în sensul că țările capitaliste dezvoltate dețin numai 10 la sută din rezervele mondiale și 20 la sută din producția mondială de țetei, dar au o pondere de 70 la sută în consumul mondial de petrol. În timp ce țările în curs de dezvoltare mîntuie O.P.E.C. au 23 din rezerve, jumătate din producția mondială și peste 80 la sută din exportul mondial de țetei, revenindu-le numai 6 la sută din consumul mondial de petrol.

Asemenea aspecte cantitative sînt în evidență caracterul cronic al actualei crize energetice mondiale. Criza energetică are însă și un caracter acut, care s-a manifestat prin creșterea în mod pronunțat a prețurilor internaționale ale petrolului începînd cu anul 1973, creșteri stăbilite prin decizii ale organizației țărilor exportatoare de petrol, care constituie un cartel internațional al unor state producătoare.

Avînd în vedere caracteristicile cronice și acute ale crizei energetice se poate stabili faptul că criza energetică nu a început în 1973, ci ea are o istorie mult mai îndelungată, iar soluționarea ei nu se va putea petrece într-un timp scurt în viitor. Evoluția economiei mondiale în direcția crizei energetice a fost posibilă ca urmare a politicii promovate de statele capitaliste dezvoltate și de marile societăți transnaționale petroliere care au controlat și controlează încă în mare măsură politica energetică a statelor capitaliste. Societățile transnaționale petroliere cu nume sonore ca EXXON, ROYAL DUTCH SHELL

etc. au dirijat evoluția pieței internaționale a țeteiului grînie controlului pe care și l-au asigurat asupra producției de țetei în state producătoare pe baza contractelor de concesiuni. Aceste companii au creat pe piața internațională a țeteiului o anumită suprafață cu caracter artificial, exploatînd în mod prădănic resurse și bogății ale altor țări, înghețînd pentru cel puțin de ani prețurile internaționale ale țeteiului și creînd o presiune conștientă asupra țărilor producătoare de petrol. Tocmai această iefăritate artificială a țeteiului în perioada postbelică a stat la baza creșterii economice rapide din țările capitaliste dezvoltate. Date internaționale arată că pînă în 1973 atate state capitaliste cit și marile firme naționale rețineau partea cea mai mare din încasărilor obținute din vânzarea cu amănuntul a produselor petroliere pe piața vest-europeană de exemplu. Din prelucrare unui baril de țetei guvernele occidentale încasau sub forma impozitelor și taxelor 55 la sută, companiile transnaționale petroliere circa 35 la sută, iar guvernele țărilor exportatoare de petrol circa 10 la sută. Majorarea prețurilor petrolului de către O.P.E.C. începînd cu anul 1973 a afectat și a afectează în mod profund situația economică internațională, în special a țărilor în curs de dezvoltare importatoare de petrol, inclusiv a țării noastre. Tînd seama de creșterea de la un an la altul a „facturii” petroliere, a dimensiunii plăților care trebuie făcute în vederea importului a celeiași cantități de petrol. Același lucru mai mult cu cât mecanismul prețurilor internaționale este afectat de inflație, de instabilitatea financiară valutară internațională, de manifestarea crizei economice mondiale. Desigur, nu se poate contesta legitimitatea prețurilor de către statele producătoare și exportatoare de petrol și nu de către societățile transnaționale, așa cum se petrecea înainte de 1973, a elementului de rentă care se

cuvine pentru producerea și vânzarea unei resurse naturale neregenerabile, sub forma unor prețuri majorate de vânzare a petrolului. În același timp, din cauza crizei energetice determinată de majorarea prețurilor petrolului a contribuit la intrarea economiei mondiale într-o criză globală, caracterizată structural de termeni lungi, deosebit de dur și O.P.E.C. majorarea drastică prețurilor petrolului constituind „secur” în economia mondială. Dacă primul „soc” petrolier a avut loc în 1973, cel de-al doilea „soc” petrolier a avut loc în 1979, ambele fiind legate de majorarea semnificativă a prețurilor petrolului, ca și de începerea unei încetiniri a creșterii economice pe plan internațional.

Acum, în fața faptului că din O.P.E.C. majorarea drastică prețurilor petrolului constituind „secur” în economia mondială. Dacă primul „soc” petrolier a avut loc în 1973, cel de-al doilea „soc” petrolier a avut loc în 1979, ambele fiind legate de majorarea semnificativă a prețurilor petrolului, ca și de începerea unei încetiniri a creșterii economice pe plan internațional. Acum, în fața faptului că din O.P.E.C. majorarea drastică prețurilor petrolului constituind „secur” în economia mondială. Dacă primul „soc” petrolier a avut loc în 1973, cel de-al doilea „soc” petrolier a avut loc în 1979, ambele fiind legate de majorarea semnificativă a prețurilor petrolului, ca și de începerea unei încetiniri a creșterii economice pe plan internațional.

Problema fiind de dimensiuni globale, iar actuala structură a relațiilor economice internaționale fiind dominată de inechitate, soluționarea crizei energetice nu poate fi concepută decît în cadrul schimbărilor profunde de caracterul relațiilor economice internaționale, adică în procesul de instaurare a unei noi ordini economice internaționale. Trebuie să reconstruim că în realizarea unor pași pe calea instaurării noi ordini internaționale, cel mai puțin s-a făcut pînă acum în domeniul energiei. Desigur, pe linia soluționării crizei energetice, se va ajunge la schimbări profunde în structura consumului mondial de energie primară. În înlocuirea tot mai puțin petrolului — care trebuie să fie folosit cu precădere ca materie primă valoroasă pentru petrochimie și nu în calitate de combustibil — cu alte resurse energetice mai ieftine și mai puțin epuizabile, în special resurse neconvenționale. În același timp, practic în toate țările lumii se adoptă strategii naționale privind economisirea resurselor energetice convenționale și optimizarea utilizării lor. După cum se știe, și în țara noastră, tînd seama de caracteristicile situației internaționale, de implicările crizei energetice și de materiile prime, la îndemîna secretariatului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, un obiectiv central al actualului cincinal îl constituie îmbunătățirea radicală a structurii industriale, orientarea în țară a eforturilor și dezvoltarea ramurilor și sectoarelor resurselor de energie, punîndu-se accentul pe valorificarea superioară a resurselor materiale și a forței de muncă.

În același timp, țara noastră este preocupată de rezolvarea crizei energetice pe plan mondial în cadrul vastului proces istoric de instaurare în relațiile internaționale a unei noi ordini internaționale.